

Anders Knutsson

Treeology

– painting about Trees

Treeology

– painting about Trees

Anders Knutsson

**KONST
HALLEN
HISHULT**

11 OKTOBER - 13 DECEMBER 2009

By Eva Stenskar

*What did the tree learn from the earth
to be able to talk with the sky?*

- Pablo Neruda

What does the tree symbolize? There's the tree of life, of course, and the tempting but forbidden tree of knowledge standing there in the middle of Garden of Eden. And then there's the cosmic world ash of the Norse, Ygdrasil, with roots deep down in the netherworld and branches that proudly support the dwellings of the Gods. The tree enhances our mind and stimulates our imagination - it is a powerful and primordial symbol. On a more practical level, trees provide us with shade, give us fruit and supply us with clean air. If we allow them, they may even help us live in accordance with the stream of life.

For Anders Knutsson trees have become a long-lasting pursuit, a great source of inspiration that he happened upon quite unexpectedly during a difficult time.

Tall and lanky, Clinton Hill-based artist Anders Knutsson gives a down-to-earth, pragmatic impression. Could it be the fact that he was born and bred in Sweden? There certainly is something genuine and likeable about Knutsson. When we meet - in his spacious studio one fall afternoon while the rain is rapping against the windows - we talk about what Knutsson feels is the essence of his art at the moment: Trees. Trees in all shapes and sizes from near and afar.

"The tree as a topic, as inspiration and meaning is very potent to me," he explains. "It symbolizes ourselves, our future, our climate... I'm thinking of, for example, the work of Wangari Maathai, the Kenyan grassroots

environmentalist who helped plant millions of trees across Kenya to prevent soil erosion, and received the Nobel Peace Prize in 2004 for her efforts. Prior to her planting those trees, life for the locals was unbearable; there was no shelter from the sun, there was no firewood, no building material. I find Maathai's work very encouraging. And there's something fascinating about trees, big trees especially... They grow, they reach towards the sky, just like humans, we live, we too come from earth, and we long for the light which is life, which is nurture."

Knutsson began drawing and painting trees some seventeen years ago, when he felt forced to give up life in Manhattan, where he had his apartment, his studio, and his car.

"All of a sudden, the financial collapse of the late 1980's rocked the art world as well," he says. "And the galleries I was affiliated with went bankrupt, so with little notice I had no steady income anymore. Instead of waiting it out and losing everything, I decided to move to Brooklyn, to this loft, which was raw and open then."

But it was a depressive view that met him: Boarded up houses, empty lots with junk cars and wild dogs and serious social problems.

"There was a general sense of listlessness, I guess. I hadn't wanted to move, but I also understood that fighting it head-on was useless. I knew I had to make the best of it, that I had to find something."

What he found was Prospect Park and Brooklyn Botanical Garden – minutes away from his new place by bike. These spaces of greenery provided Knutsson with a badly needed breathing hole, he spent much time there, and eventually began drawing trees.

"My inner picture then was a sort of original image of the burning bush or the tree of life. A tree lit from within. That tree was an interesting idea to me, a powerful metaphor, grounding and centering, as I was surrounded by despair. But it wasn't a living tree; it was an imaginary tree I drew over and over. After a year of that, I discovered they all looked alike, and that they were quite boring! Not at all as fascinating as the real trees I saw."

So Knutsson changed strategy and decided to sharpen his eyes and paint the trees as they were, which meant going back to lessons learned in art school. Having never been an artist to depict outer reality, he found it a challenge.

"It was hard," he explains. "But I think making a painting of something that exists can communicate more directly to people of all walks of life. It's definitely more interesting to me. Why does it look like this? Why does that branch grow like that? I'm fascinated by the organized randomness in which a tree grows. And a true portrait, I discovered, makes for a stronger more direct experience."

Knutsson didn't stop there, however, he refined and distilled his trees by removing noisy backgrounds, leaves, and grass.

"I want no distraction. I want to show how the light hits and reveals the tree trunk and the branches. That's how I believe the tremendous energy and strength in these old trees can best be communicated." The results are organic forms, knotty with age, incredibly strong and remarkably alive. Each portrait shows a tree with its own unique personality, whether it's the historical Bedford Oak in Bedford, New York, the wide-trunked Buenos Aires' Banyan, the Green Buttonwood from Florida which twisty-twiny bark gives it a filigree appearance, or the majestic Big Copper Beech from Oyster Bay, New York.

Recently back from a trip to California, Knutsson shows me pictures of what he hopes will be his next big tree-project: The ancient bristlecone pines in the Inyo National Forest in The White Mountain range, north of Death Valley.

"I had read about them for a long time," says Knutsson, "and I was excited to see them. At about 4,800 years, these are the oldest trees in the world. They grow very high up, just below the tree line and reach their age because of the cold temperatures, dry soils and high winds. There are no bugs or animals around – in short they have no enemies. They also fill no known function nor do they have any commercial value! They are just there, and they look like no other trees. Actually they look more like sculptures than trees, they are twisted and gnarled and hard, hard like iron."

Knutsson says he prefers his trees "complex and knurled". He might have added he only paints the ones with soul.

"I'm painting the air and the light, I'm painting what's not there, really."

Born in Malmö in the southernmost part of Sweden, Knutsson came to the U.S. in 1967 to work as an aerospace engineer in Rockford, Illinois. He fell in love with the new country, and decided to stay. After a couple of years he began painting full-time. He then lived in Cincinnati.

“I bought a cheap house, rented out the two top floors, and began exhibiting and selling my art,” he states simply.

Painting and drawing was something he had begun early on, as a boy.

“I drew all the time, my mother had to throw me out of the house at times so I’d get some air! Later on, as a teenager, drawing was something I did on the sly – it wasn’t considered very manly, it just wasn’t rough enough. Even though I painted in Sweden, it was never really serious. Not until I came here, did I know I wanted to be an artist. Nevertheless, I think there’s something Swedish in my art. The obvious thing is my interest in light: emotional, spiritual, and symbolic light. That is a rich and endless subject matter. I’ve got a sense of taste and design from Sweden, too. As to whether I consider myself American or Swedish, somewhere I’ll always be a Swede, but living in Brooklyn, with immigrants from over hundred different countries, makes it easy to feel like a world citizen. I like that. I’m interested in what people in other parts of the world are doing and thinking. I’m fortunate enough to come from a country where I’m welcome back whenever I chose to visit, so I don’t have to decide where my loyalty or identity lie.”

Knutsson paints on a daily basis, claiming he gets impatient if he takes a break for more than a couple of days.

“I paint as much as I can, whenever I have the time.”

For almost thirty years he’s been exploring luminous pigments—phosphorescent materials that are used by only a handful of artists. These exciting and mysterious minerals have enthralled humankind for centuries, philosophers have tried to understand them, alchemists have tried to manipulate them and artists have tried to incorporate them into their art – from dancer Loie Fuller whose use of chemical salts made for luminescent performances in the beginning of last century, to Chilean painter Roberto Matta who painted with glowing pigments in the 1940’s. Knutsson works with modern, synthetic materials that nevertheless are difficult to manipulate artistically.

“When I first began to work with the phosphorous pigments, and found that there were also luminous blue, red, and yellow, I was both startled and very excited by the results,” he says. “These pigments emitted colored light in the dark. The light from the paint faded at different rates of time for different colors, ranging from one minute to many hours.”

In 1999 he began to work with musicians and dancers to develop – in the spirit of Loie Fuller perhaps – a performance concept that would be improvisatory and experimental in nature. As anyone who has attended these performances can testify, they are enormously mesmerizing: You sit in the dark and watch the explosion of dazzling color and light and movement. It’s true magic!

It is the razor sharp searchlight- intense sunlight penetrating my pale skin like a billion “no-seeums” or worse - UVC-rays!... ice cold, thin air... it all screamed to me: this is definitely not your world!

I am now high up here on the dirty-white dolomite rubble covered slopes of East Sierrá’s White Mounains in California, the end of 5,000 mile journey to finally meet Methusalah and friends, the world’s oldest living tree.

Nothing and no one can live here – animals, birds, insects, not even mold nor bacteria – can stand this barren alpine desert. Except the Bristlecone Pines (pinus longaeva).

Here in the Schulman Grove, named after it’s discoverer, is the Forest of Ancients, a group of 3,000 to 4,000 year olds presided over by Methusalah, the unmarked 4,700 years old nestor. It is a small but steep canyon and I have to crawl on all for over mounds of sticky, bristly cones and rolling stones.

It is so quiet here on this late September day, not a stir of wind, or a sound of anything else, I begin to hear the inside of my own body. My thoughts and my mind try to grasp and put into context time, age, decay, longevity...the mystery of life itself.

The trees grow at respectful distances from each other, like weather beaten sentinels. They are monuments, nature’s sculptures. They hold the exact record in their rings for every single year since before the building of the Ghiza pyramids.

They were 2,000 years old when Alexander the Great stormed Babylon. A branch falls to the ground in an ice storm and lies there for a thousand years. I touch it, sit down and start sharpening my pencil...

Anders Knutsson

Red Silk Cottonwood. Oil on canvas, 216x122 cm.

Live Oak. Oil on canvas, 216x122 cm.

*Vad lärde sig trädet från jorden
för att kunna tala med himmeln?*

- Pablo Neruda

Vad symboliserar trädet? Det finns såklart livets träd och det frestande men förbjudna kunskapens träd som står där mitt i Edens lustgård. Och så finns det den kosmiska världsasken Yggdrasil, med rötter djupt ner i underjorden och grenar som stolt bär upp gudarnas boningar. Trädet skärper våra tankar och eggar fantasin – det är en kraftfull och uråldrig symbol. Sett mer praktiskt så ger trädet oss skugga, de kan ge oss frukt och förser oss med ren luft. Om vi tillåter dem kan de också hjälpa oss med att leva närmare de naturliga livslagarna. För Anders Knutsson har studier av träd blivit en långvarig aktivitet och gett meningsfull inspiration, som först oväntat inträffade under en svår tid.

Den gänglige Clinton Hill-konstnären Anders Knutsson ger ett jordnära och pragmatiskt intryck. Kan det vara att han är född och uppvuxen i Sverige? Det finns definitivt något genuint och inspirerande med Anders Knutsson. När vi träffades i hans rymliga ateljé en höstdag medan regnet i smattrade på rutorna, pratade vi om vad Anders ser som det väsentliga i hans konst just nu: Träd. Träd i alla former och storlekar från när och fjärran.

”Trädet som motiv, som inspiration och mening har en enorm potens för mig” förklarar han. ”De kan symbolisera oss själva, avgöra vår framtid, är en ikon för vårt klimat Jag tänker t.ex. på Wangari Maathais arbeten. Hon är en folklig miljökampe från Kenya som organiserat kvinnor att plantera miljontals träd i Kenya för att bl.a. förhindra jorderosion. Hon erhöll Nobels fredspris 2004

för sitt arbete. Innan trädplanteringarna var livet oerhört påfrestande för lokalbefolkningen i hennes hemtrakt, det fanns ingen skugga från den obönhörliga solen, ingen ved att elda med, inget byggnadsmaterial. Jag tycker Maathais initiativ är väldigt positivt. Det är något med träd som fascinerar mig, speciellt stora träd. De växer, sträcker sig upp mot skyn och liksom vi människor kommer från jorden och längtar efter ljuset som är liv, som är omhullande.” Knutsson började teckna träd för nästan 20 år sedan, när han måste ge upp livet på Manhattan, där han hade sin ateljé, sin våning, sin bil.

”Helt plötsligt, två år efter börskraschen 1987, kollapsade konstmarknaden” säger han. ”De gallerier som jag arbetade med gick i konkurs. Inom kort stod jag utan inkomst. I stället för att vänta ut krisen och kanske förlora allt beslöt jag mig för att flytta till Brooklyn. Till den här lagerlokalen, som då var ett rätt och kallt utrymme.”

Det var en deprimerande omgivning som mötte honom där: igenbommade hus, tomter fulla med skrotbilar, vildhundar och allvarliga sociala problem.

”Där fanns en djupt rotad atmosfär av håglöshet och uppgivenhet. Jag hade ju helst velat slippa flytta, men jag insåg att det inte gick och kämpa emot. Jag måste göra det bästa av den uppkomna situationen, jag måste finna något.”

Vad han fann var Brooklyns botaniska trädgård och Prospect Park – bara några minuter med cykel från sitt nya loft. Det var i dessa gröna oaser som Anders Knutsson hittade sitt andningshål och han tillbringade mycket tid där. Så småningom började han teckna parkens träd.

”Min inre bild var av ett slags ursprungsvision av den brinnande busken, eller av livets träd. Ett träd som är upplyst inifrån. Trädet var en idé som intresserade mig, en kraftfull metafor, en förankring och stabilitet i en omgivning av hopplöshet. Men det var inte ett levande träd som jag målade, det var idén av ett träd som jag gjorde om och om igen. När jag såg tillbaka på vad jag gjort upptäckte jag att de såg alla nästan likadana ut, och att de var urtråkiga! Inte alls så fascinerande som de träden jag såg i verklighet i parken.”

Anders Knutsson ändrade strategi och beslöt sig för att skärpa upp sin iakttagelseförmåga, lära om sitt sätt att se och teckna ner detta. En verklig utmaning eftersom han inte tidigare varit en konstnär som avbildade den yttre verkligheten.

”Det var jobbigt” förklarade han ”men jag tror att en målning av något som finns i verkligheten kan kommunicera mer direkt till alla sorters människor. Det är definitivt mer intressant för mig. Varför ser det ut så här? Varför växer den grenen så här? Jag är fascinerad av den organiserade slumpmässigheten som ett träd växer med. Jag upptäckte att en likhet, vad jag kallar ett porträtt, kan ge en starkare visuell upplevelse.”

Men Anders stannade inte vid det, han drog fram det väsentliga genom att eliminera all distraherande bakgrund, såsom som moln, blad och gräs.

”Jag vill framhålla motivets väsentliga styrka. Jag vill visa hur ljuset faller, hur det avslöjar trädets stam och grenverk. Det är så jag tror att den verkliga styrkan och energin i de gamla träden bäst kommer till sin rätt och kan göra ett bestående intryck på oss.” Resultatet är organiska former knotiga av ålder, otroligt kraftfulla och märkligt levande. Varje porträtt visar ett träd med sin egen unika personlighet, vare sig det är den historiska Bedford-Eken i Bedford NY, den enorma banyan i Buenos Aires, det gröna ”Knappträdet” i Florida som med sin förvridna och seniga bark ger ett intryck av filigran, eller den majestätiska kopparboken från Oyster Bay på Long Island.

Nyligen tillbaks från en resa till Kalifornien får jag se skisser från vad Anders hoppas bli sitt nästa stora trädprojekt: det urgamla Bristleconegranarna i Inyo nationalparken i White Mountain's bergskedja norr om Death Valley.

”Jag hade läst och hört talas om träden där länge” säger Anders, ”Jag var fast besluten att få se dem. Det äldsta är nästan 4800 år gammalt – det äldsta levande trädet i världen. Deras växtplats utgör trädgränsen och når sin ålder bl.a. på grund av det kalla och oerhört torra klimatet. Det finns inga djur, insekter eller överhuvudtaget något annat liv i dess närhet – med andra ord inga fiender. De har heller inget kommersiellt värde eller funktion, de bara finns där och de liknar inget annat träd som jag någonsin sett. De ser faktiskt mer ut som skulpturer än träd, de är förvridna, blästrade av sand och is och hård, hårda som stål.”

Anders Knutsson säger att han föredrar träd som är ”komplexa och knotiga”. Han kunde ha tillagt att han bara målar träd med själen.

”Jag målar luft och ljus, jag målar något som inte finns där, egentligen.”

Född i Malmö, kom Anders Knutsson till USA för att arbeta som ingenjör i

flyg och rymdindustrin i Rockford, Illinois. Han förälskade sig i sitt nya land och bestämde sig för att stanna. Efter ett par år började han att måla på heltid. Anders bodde då Cincinnati.

”Jag köpte ett billigt hus, hyrde ut de två övre våningarna och började ställa ut och sälja min konst.” Säger han enkelt och direkt.

Måleri och teckning var något han började med som ung. Senare, som tonåring, var tecknandet något som han gjorde i smyg – det ansågs inte vara särskilt manligt, det var inte tufft nog. Även om jag målade i Sverige var det aldrig riktigt på allvar. Det var inte förrän jag kom till USA som jag förstod att jag ville vara konstnär. Men jag tror ändå att det finns något svenskt i min konst och mitt förhållningssätt till stil och design. Det mest påtagliga är mitt intresse för ljus: känslomässigt, andligt och symboliskt ljus. När frågan kommer om jag känner mig svensk eller amerikan är jag alltid svensk, men i synnerhet att bo i Brooklyn, där det bor immigranter från över hundra olika länder, är det också lätt att känna sig som en världsmedborgare. Det tilltalar mig. Jag är intresserad av vad människor från olika delar av världen, gör och tänker. Jag är lyckligt lottad att komma från ett land som välkomnar mig när än jag hälsar på eller väljer att komma tillbaka.

I nästan trettio år har han forskat i och experimenterat med lysande pigment – fosforiserande material som bara använts av ett fåtal konstnärer. Dessa mystiska och exotiska mineraler har trollbundet människan i århundraden. Filosofer har försökt att förstå dem. Allkemister har försökt manipulera dem och konstnärer har försökt att inkludera dem i sin konst – från dansaren och koreografen Loie Fuller som använde kemiska salter tillverkade för hennes föreställningar i början av 1900-talet, till Luigi Fontana och Robert Matta som målade med självlysande färg på 1940-talet. Anders arbetar med moderna syntetiska material som, trots allt är ändå konstnärligt sett, svåra att manipulera. ”När jag först gav mig in på att arbeta med fosforiserande pigment fann jag att förutom det mest förekommande gröna, också fanns blå gula och röda självlysande pigment. Jag var både förvånad och överraskad av resultatet” säger han. ”Dessa pigment utstrålar färgat ljus i mörker. Ljuset från färgen avtar i olika hastighet för de olika pigmenten – från någon minut till flera timmar.”

1999 började Anders Knutsson arbeta med musiker och dansare för att – i Loie Fullers anda kanske, komma fram till ett uttryck som var både improvisatoriskt

och experimentellt i sin natur. Som alla de som sett en performance kan intyga, de är helt hypnotiska: Du sitter i mörker och ser ett sprakande fyrverkeri i färg och rörelse. Det är verkligen magi!

•

Det är det knivsvassa strålkastarintensiva solljuset som sticker i mitt bleka skinn, som miljarder små osynliga knott på krigsstigen fast värre – UVC strålar! och den iskalla, tunna luften, allt skrek till mej: detta är definitivt inte din värld! Jag är nu högt uppe på de smutsvita dolomitsteniga slutningarna i East Sierras White Mountain i Kalifornien och slutet på en tusenmila resa, för att nu äntligen träffa Metusalem och vänner, världens äldsta levande träd.

Ingen och ingenting kan leva eller växa här – djur, fåglar, insekter - inte ens mögel eller bakterier kan stå ut med detta snålaste av alpina ökenklimat – förutom Bristleconegranarna (pinus longaeva).

Här i Sculman Grove, som fått sin upptäckares namn, är då de äldsta av de äldsta. Tre till fyratusenåringar, med ”Metusalem” som omärkt nestor, står de i en liten brant canyon och jag får krypa fram mellan berg av kottar och rullande stenar.

Det är så tyst den här sena septemberdagen, helt vindstilla, inte ett knäpp från någonting eller någon, att jag kan höra ”insidan” av mej själv. Mina tankar och mitt sinne försöker hålla ordning på tid, ålder, förgängelse på livets mysterium.

De gamla träden står med respektfulla avstånd från varandra, som väderbitna väktare. De är skulpturer, monument. De håller räkning och ordning på vartenda år i sina ringar, sedan före Ghiza pyramiderna byggdes. De var 2,000 år gamla när Alexander den Store stormade Babylon.

En gren som faller i en isstorm ligger där i tusen år. Jag sätter mej och börjar vässa pennen...

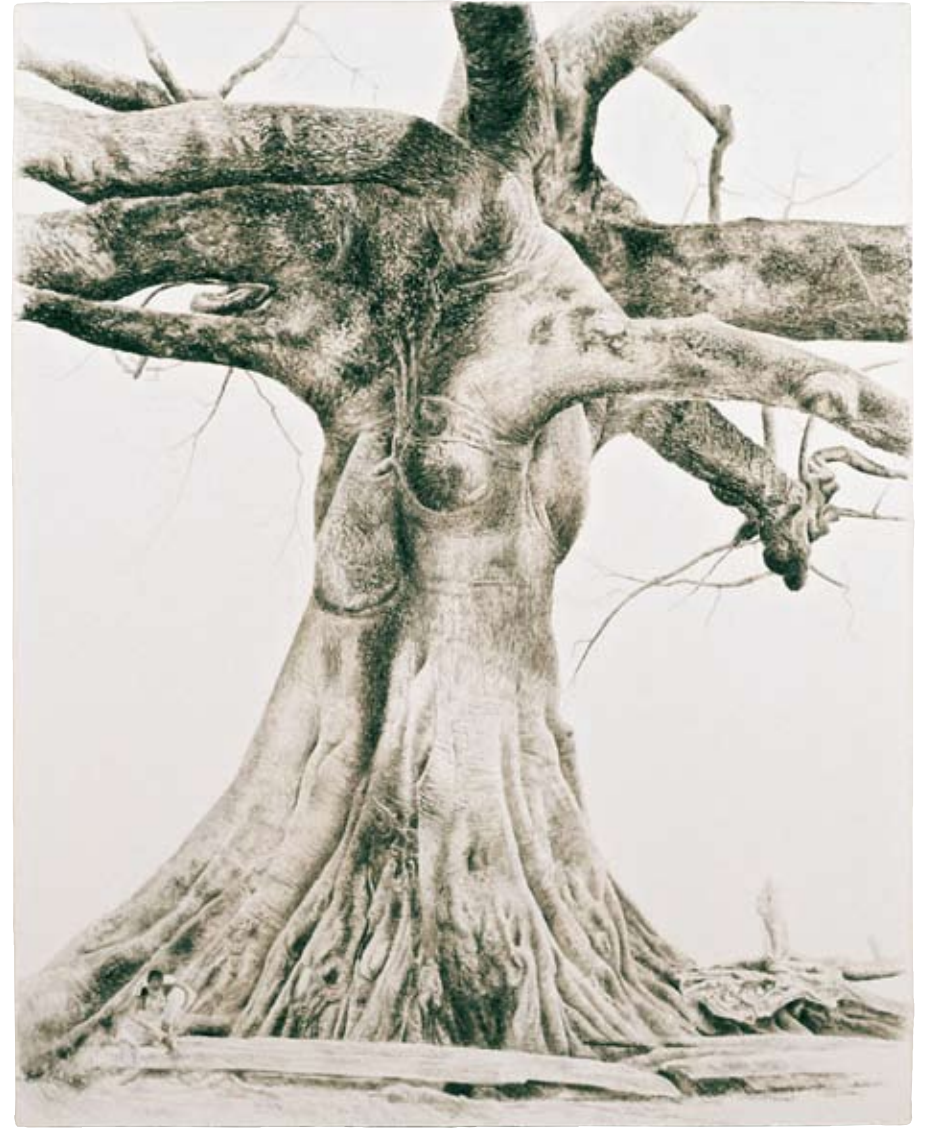
Anders Knutsson

Yellowwood, Triptych (light). Oil on canvas, 216X122 cm.

Yellowwood, Triptych (dark)

Bentenki Tree I, Senegal. Oil on canvas, 216X122 cm.

Red Silk Cottonwood II. Oil on canvas, 216X122 cm.

Red Silk Cottonwood II. Oil on canvas, 216X185 cm.

Great Copper Beech. Oil on canvas, 216x185 cm.

Anders Knutsson. *Live Oak*. Oil on canvas, 216x122 cm.

Anders Knutsson Born 1937 in Malmö, Sweden www.andersknutsson.com

SELECTED ONE MAN EXHIBITIONS

- 2009 Konsthallen Hishult, Sweden
- 2009 Tillie's of Brooklyn, Brooklyn, NY
- 2008 AAF Contemporary Art Fair, Gallery D3, New York City
- 2007 AAF Contemporary Art Fair, Gallery D3, New York City
Soapbox Gallery, Brooklyn, NY
- 2006 AAF Contemporary Art Fair, Gallery D3, New York City
- 2005 Rosewood Gallery, Kettering, Ohio (paintings and luminous performance)
Gallery U, Cleveland, Ohio (paintings and luminous performance)
Cool New York Dance Festival (luminous performances; dancers and drummers)
- 2004 St. Thomas Aquinas College, Sparkhill, NY (paintings & luminous performance)
D.U.M.B.O. Dance Festival (luminous performance; dancers, singer, drummers)
- 2003 Red Clay, New York, NY (luminous performance; dancers, recorded music)
BAM/SONYA Spring Show (paintings & luminous performance)
Gallery 718, Brooklyn, NY
- 2002 Nordiska Ministerrådet Gallery, Copenhagen, Denmark (paintings & luminous performance)
Corridor Gallery, Brooklyn, New York, New York
100 Lex Gallery, Brooklyn, New York, New York
- 2001 Gallery Ami, Seoul, Korea
Function @ Junction, Whistler, B.C., Canada
- 2000 Karlshamn Konsthall, Karlshamn, Sweden
- 1999 Ystad Art Museum, Ystad, Sweden (performance)
Galleri Gerthel, Malmö, Sweden
Konsthallen Hishult, Hishult, Sweden
- 1998 Gallery Ami, Seoul, Korea
- 1997 MANIF International Art Fair, Seoul, Korea
- 1996 Samuel J. Zacks Gallery, York University, Toronto, Canada
Solveig Bergström Gallery, Jönköping, Sweden
- 1995 "A Retrospective", Gray Art Gallery, Curator: Bo Nilsson, East Carolina University, Greenville, NC
Roger Smith Gallery, New York, New York
Gallery Ami, Seoul, Korea
- 1993 Anders Knutsson. Gallery Ami, Seoul, Korea
- 1991 Stephen Solovy Gallery, Chicago, IL
- 1990 "Lightscapes", Curator: Charles Shepard III. University of Maine Museum of Art, Orono, ME
Galleri Hylteberga, Skurup, Sweden
Bennett Siegel Gallery, New York, New York

Katalog #90 i en löpande serie utgiven sedan 1994.

Katalogens idé & form – KÅ Gustafsson • Foto – A Knutsson, omslag - Mark L. Blackshear • Upplaga – 1.500 ex
• Tryck - NP-Tryck Helsingborg • Konsthallen Hishult, Markarydsvägen 10, SE-310 21 Hishult • www.hishult.com
/ konsthallen@hishult.com • ISBN 91-85348-37-6

Öppet: **September-April, Onsdag-Söndag 12-17.00.** Maj-Augusti, Tisd-Sönd 12-17.00. 0430-40321.

Konsthallens kataloger 2009 produceras med stöd av: Arise Wind Power, ATO-fritid AB • Motor AB Halland
• NP-Tryck • PhotoScan Halmstad • Sparbanken Boken, Skånes Fagerhult Hishult. Tack!

MOTOR AB HALLAND

Sparbanken
Boken

copyright 2003 by © Mark L. Blackshear

**KONST
HALLEN
HISHULT**

10 OKTOBER -
13 DECEMBER -09

